

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 4T/41/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5816010121
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2019:5816010121.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Vandy Mikulášovej a členov senátu PaedDr. Márie Jašovej a Mgr. Viery Bolekovej, v trestnej veci proti obž.: E. E., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.12.2019 v Námestove, takto

rozhodol:

Obžalovaná E. E., nar. XX.XX.XXXX v Ž., trvale bytom Ž., I. XXXX/XX, bez pracovného pomeru, na slobode,

sa uznáva za vinnú, že

1/ v priebehu obdobia od augusta 2013 v Zákamennom požiadala Š. V., aby jej požičal peniaze, na čo poškodený dňa 07.08.2013 v peňažnom ústave Prima banka Slovensko, a.s., Žilina, pobočka Námestovo, uzavrel na svoje meno úverovú zmluvu č. 0000000000066178 na sumu 2.100,- eur a toho istého dňa vložil na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v Tatra banke sumu 1.500,- eur s tým, že E. E. I. prisľúbila úver splácať a na tento účel prevzala od poškodeného príslušné zúčtovacie údaje,

2/ v priebehu obdobia od septembra 2013 v Trenčíne znova požiadala Š. V., aby jej požičal peniaze, na čo poškodený dňa 09.09.2013 v peňažnom ústave Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, pobočka Trenčín, uzavrel na svoje meno úverovú zmluvu č. 5046803346 na sumu 2.000,- eur a toho istého dňa z týchto peňazí odovzdal obžalovanej sumu 1.800,- eur s tým, že E. E. prisľúbila úver splácať,

3/ následne v priebehu zvyšku roka 2014 opakovane požiadala Š.G. V., aby jej požičal peniaze, ktoré sa mu zaviazala vrátiť, na čo jej poškodený zo svojich prostriedkov požičal najmenej 2.830,- eur,

pričom už v čase prevzatia jednotlivých pôžičiek vedela, že nemá riadny zdroj príjmov a dlhodobo nie je schopná splácať svoje záväzky, následne poškodenému nič neuhradila, čím spôsobila Š. V., nar. XX.XX.XXXX, škodu najmenej vo výške 6.130,- eur,

t e d a

pokračovacím konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

t ý m s p á c h a l a

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 44 Trestného zákona súd u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 32T/41/2009 zo dňa 10.04.2014.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenému Š. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., Ú. XXXX, škodu vo výške 6.130,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd o d k a z u j e poškodeného Š. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., Ú. XXXX, so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Námestník Okresnej prokuratúry Námestovo podal dňa 17.05.2016 na E. E. obžalobu pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedené.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní nechcela s prokurátorom uzavrieť dohodu i vine a treste a po poučení podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku urobila vyhlásenie, že je nevinná.

Vo svojom výsluchu sa vyjadrila, že žiaden trestný čin, ktorý je popísaný v obžalobe, nespáchala. Dôvod, pre ktorý poškodený toto na ňu uvádza je ten, že s ním nechcela spať a toto je jeho pomsta na jej osobu.

Čo sa týka skutku v bode 1/ obžaloby, tie peniaze vo výške 1.500,- eur, boli peniaze, ktoré jej dlhoval, keďže s druhom sa mu zložili na elektriku, ktorú v dome nemali 5 rokov. Boli to peniaze, ktoré jej vrátil.

Čo sa týka skutku v bode 2/ obžaloby, nie je pravdou to čo je tam uvedené, ale pravda je taká, že on si bol vybrať v Trenčíne 2.000,- eur, ktoré ukazoval jej priateľovi vo vlaku a tieto prepil a prehral na automatoch. Vie o tom aj jej syn, ktorý v tom čase mal 13 rokov. Napísal jej to v liste.

Čo sa týka 3. skutku, rovnako poprela jeho spáchanie. S poškodeným sa stretla, ale z dôvodu, že ona robí diagnostiku ľudského tela a dohoda bola taká, že on niekoho zoženie a jej by z toho šlo 15,- eur a jemu 5,- eur. Uviedla, že skutočnosť, že má záznam v registri trestov neznamena, že je vinná zo spáchania tohto skutku. V podstate aj tie záznamy, ktoré v registri má, boli spôsobené tým, že ju ľudia podviedli.

Vyjadrila sa, že si dátumovo nevie spomenúť kedy mu tých 1.500,- eur požičala, nakoľko prekonala dve mozgové porážky. Boli tam jej syn a druh. To bolo vtedy keď mu tých 1.500,- eur požičiavali. Potom im tie peniaze previedol na účet jej dcéry v Tatra banke. Peniaze mu požičali z jej opatrovateľského príspevku, z dcérinho dôchodku a z priateľových zarobených peňazí z brigád. V tom čase vozil nejaký odpad a potom si zarábala na fuškách. Aj napriek tomu, že mala v tom čase množstvo exekúcií, bolo jej ich ľúto, pretože tam boli deti a oni nemali elektriku. S priateľom žije 12 rokov, majú 10 ročnú dcéru. V tom čase žili v G., teraz žijú v W.. S poškodeným boli a aj sú kamaráti a navštevovali sa. V podstate ho poznala cez jeho svokru a peniaze jej vrátil tak, že jej telefonoval akým spôsobom jej má tie peniaze vrátiť a tak mu povedala, aby to poslal na účet jej dcéry. Vie o tom, že si zobral pôžičku, bolo to však jeho dobrovoľné a slobodné rozhodnutie. Ona ho nijakým spôsobom nenútila, aby si tú pôžičku zobral.

Čo sa týka 2. skutku, bolo to tak, že prišiel k nim, hoci manželke povedal, že ide na školenie a povedal jej, že si chce zobrať úver. Ešte ona to s ním bola v Trenčíne hľadať, úver si zobral, nedal jej však z neho ani cent, hoci manželke povedal, že tie peniaze jej dal. Potom vie, že bol s jej priateľom a synom v krčme, kde im povedal, že tie peniaze prepil a prehral na automate. Ku nim prišiel vo štvrtok v noci. Mal so sebou notebook, ktorý si vybavil v nejakom obchode v Trenčíne a botasky pre manželku. Ešte s ním bola na druhý deň v Poštovej banke, kde jej prišiel dôchodok, keďže on nemal ani na cestu. Toto o tých peniazoch, že ich prepil a prehral povedal jej priateľovi v piatok, keďže boli spolu na kofole. Bolo to v Žiline pred Kauflandom, kde bola so synom a kde jej pán V. povedal, že má problém so splácaním, aby mu pomohla. Povedala mu, že mu nemá ako pomôcť a že v podstate ani nemá dôvod mu pomáhať. Na to jej povedal, že keďže mu nechce pomôcť a nechce s ním ani spávať, podá na ňu trestné oznámenie. Vedel o tom, že je v podmienke. V tom čase mala len opatrovateľský na dcéru, občas si diagnostikou, resp. brigádami pomohla, žiaden majetok nevlastnila a ani nevlastní. Ona je taký podvodník, že nič nemá a dopláca len na svoju dôverčivosť. Žiadne ďalšie pôžičky medzi nimi neboli. Ešte priateľovi dlží peniaze, ktoré mu nevrátil.

Poškodený Š. V. sa pripojil k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody vo výške 4.100,- eur a ku skutkom sa vyjadril, že si pamätá, že to bolo leto roku 2013 keď prišla ku nim a pýtala ho požičať peniaze, že si chce kúpiť prístroje na diagnostiku. Peniaze jej požičal z úveru z Primabanky. Požičal jej 2.100,- eur. Z týchto mu dala 500,- eur, ale keďže vznikol na účte nedoplatok, tak tam musel vložiť 498,- eur. Po čase za ňou vycestoval do Trenčína, keďže úver nesplácala a on má dobré srdce, znovu ho presvedčila na ďalší úver. Ten boli vybaviť v Slovenskej sporiteľni v Trenčíne vo výške 2.000,- eur. Z toho mu dala 200,- eur, ale vzhľadom na to, že v tom čase mali krízu, tak urobil nákup a bol tam asi štyri dni. Teraz to už mám všetko v poriadku, je to už splatené a telefonicky sa dohodli, že keď bude mať peniaze, bude mu to splácať. Čo sa týka skutku pod bodom 3. obžaloby, je pravdou, že jej požičal v priebehu roka 2014 okolo 2.830,- eur. Boli to jeho vlastné peniaze. Dostával dôchodok, z ktorého jej poslal niekedy 50,- eur, niekedy 100,- eur s tým, že postupne sa to takto nazbieralo. Je však ochotný na to zabudnúť, len keby mu vrátila tie peniaze, ktoré si zobral v banke. V tom čase pracoval ako živnostník po stavbách, k tomu dostával dôchodok. So ženou býva v rodinnom dome u švagra, ale tiež tam kupujú potrebné veci. U švagra bývajú od roku 2012, konkrétne od 21.10.2012. V tom dome býva manželkina mama, manželkin syn a dve spoločné deti. Čo sa týka električky, nepamätal sa kedy bola presne zavedená, len vie, že to bolo z dôvodu, že bola u nich sociálka a povedali im, že ak to nedajú do poriadku, tak že malého vezmú do domova. Vie, že svokra zaplatila 216,- eur, otec mu kúpil skriňu a kábel v Poľsku a ja on tú električku svojpomocne s manželkou urobil. Toto však bolo až po tej pôžičke, ktorú si zobral. Celá električka ho vyšla na 350,- až 400,- eur. Vyjadril sa, že od obžalovanej nemal nikdy žiadnu pôžičku. V roku 2012 sa oženil, žili normálne. V podstate to bola kamarátka jeho svokry. Raz boli v Námestove, kde ich zoznámili a ona potom bola u nich týždeň, kde počas tohto týždňa mu povedala, že si chce kúpiť stroje na diagnostiku a pýtala ho peniaze, ktoré potom bol v Námestove vybaviť. V podstate ju nepoznal. Čo sa týka tej Prima banky, prišli do banky, kde predložil doklady, ktoré si overili a požiadali o úver vo výške 2.000,- eur. Po skontrolovaní dokladov a overení jeho príjmu mu tieto peniaze dali s tým, že splátky boli vo výške okolo 40,- eur. On, resp. jeho manželka poslala na účet, E. E. 1.500,- eur, nakoľko z tej sumy 2.000,- eur si nechal 500,- eur, z ktorých ale aj tak nič nemal. Obžalovaná bola v banke s ním. Vie o tom, že okrem neho pýtala peniaze ešte od ďalších dvoch zo Zákamenného. Pri tom druhom úvere prišiel za ňou vo februári 2014 s tým, že bol s tam asi týždeň, keď mu povedala, že nemá na zaplatenie telefónu. Dal jej 30,- eur. Následne mu povedala, že by potrebovala ďalšie peniaze a keďže bol naivný, tak šiel do sporiteľne, opätovne predložil všetky potrebné doklady a tam mu vypočítali koľko mu môžu dať a vyplatili mu na ruku 2.000,- eur, z ktorých si nechal 200,- eur a 1.800,- eur jej dal. Ešte po ceste si v T-Mobile zobral z vlastných peňazí na splátky notebook pre svoju ženu, kuriérovi zaplatil 30,- eur a potom ho niekoľko rokov splácal. Následne potom šli domov a keďže videl, že majú krízu, tak ju zobral do obchodu, kde za tých 200,- eur, ktoré si nechal, urobili nákup. Potom varili a následne šiel na autobus domov. Domov šiel na druhý deň ráno. Tam sa stretol aj s jej priateľom. Nevie, či jej priateľ o tej pôžičke vedel. Nikdy predtým ho ani on, ani jeho žena nevidela. Vyjadril sa, že ľutuje, že podal trestné oznámenia, nakoľko zbytočne veľa času a nič tým nezískal. Svoje dlhy vyriešil vyhlásením osobného bankrotu. Po podaní obžaloby sa raz stretli v Žiline, kedy jej telefonoval, lebo nemohol nájsť ulicu, kde mal školenie a po školení keď sa stretli jej povedal, že má vyhlásený osobný bankrot, že v podstate tie úvery sú splatené, ale že kedy mu vráti aspoň časť z tých peňazí, o ktoré on ukrátil svoju rodinu. Sľúbila mu, že od nejakého chlapa dostane peniaze za diagnostiku a že mu tie peniaze vráti. Od svojej svorky vedel, že je to jej kamarátka. Táto mu povedala, že sa nikdy nestalo, žeby požičané peniaze nevrátila a preto tomuto uveril. Vedel že má s.r.o.-čku a že robí diagnostiku ľudského tela. Tie ďalšie peniaze čo jej požičal jej boli zasielané tak ako uvádzal, v 50,-, 60,- eurových sumách. Ani sám nevie, prečo jej ich posielal, keďže vedel o existencii tých dvoch úverov, ktoré nesplácala. V podstate jej vždy uveril.

Svedkyňa L. V. na pojednávaní uviedla, že si manžel na požiadanie pani E. najskôr úver vo výške 2.100,- eur, z ktorých 100,- eur bol poplatok za úver a následne jej dal 1.500,- eur a druhý raz si zobral úver vo výške 2.000,- eur a dal jej 1.800,- eur. Ten prvý raz bola pani E. u nich a požiadala jej manžela o požičanie peňazí. Šiel do Námestova a v Prima banke zobral 2.100,- eur. Ona bola v tom čase doma pri deťoch. Následne potom pani E. poslala SMS správu a v nej číslo účtu, na ktorý mali peniaze vložiť. Bolo to v Slovenskej sporiteľni a vkladala ich ona. Pani E. požiadala jej manžela o peniaze z dôvodu, že nemala zaplatený nájom a nemala peniaze pre deti. Sľúbila, že peniaze v potrebných čiastkach bude uhrádzať. Po nejakom čase znovu telefonovala manželovi, že potrebuje peniaze, jednak pre deti a na nájom a taktiež na nejaké prístroje. Manžel šiel potom do Trenčína. Pri tomto prítomná nebola. Obžalovanú poznala prostredníctvom svojej mamy, keďže bývali v Žiline. Manžel sa s ňou zoznámil vtedy keď prišla k nim, že potrebuje peniaze. Poznali sme sa s ňou len prostredníctvom jej mamy. V tom čase bývala

v E., kde býva doteraz, v dome svojho brata. V tomto dome bola robená električka v lete v roku 2012. Prípojku na stĺp vo výške 260,- eur platila mama a prípojku do domu, ktorá stála vyše 600,- eur platili oni. Od obžalovanej si nikdy peniaze nepožičiavali. Keďže im sľúbila, že to bude platiť, tak jej dôverovali.

Z výpovede svedkyne V. Q. vyplynulo, že pokiaľ si pamätá, tak jej zať si zobral pôžičku, a to na žiadosť pani E., ktorá ho o to prosila. Vie, že to bolo 2x, raz v Trenčíne a raz v Námestove s tým, že ona nebola ani pri jednom preberaní pôžičky. Pani E. poznala prostredníctvom jednej známej z N.É. I. W., ale nenavštevovali sa, len sa zdravili. Aj ona jej požičiavala peniaze, nakoľko keď bola za ňu v Trenčíne, nemala čo dať deťom jesť. Uviedla, že bola aj u nich v E., kde sa o ňu starali, nakoľko prišla bez peňazí.

Svedok V. V. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že s obžalovanou žije v spoločnej domácnosti 11 rokov. Vie o tom, že Š. V. jej dal sumu 1.500,- eur, ale túto mu vrátila. V podstate sa takto vyskladali na električku. Sumu 2.000,- eur u neho videl, ale má vedomosť o tom, že ich prehral na automatoch. Nemá vedomosť o tom, že by jej Š. V. poskytoval nejaké iné finančné prostriedky. Ďalej sa vyjadril, že obžalovaná pracovala ako živnostníčka so zameraním na diagnostiku ľudského tela. Jej príjem závisel od počtu ľudí.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to s dokladmi o úveroch, prehľadom súdnych konaní, správou OR PZ Trenčín, zmluvou o nájme, správou S. W., výpisom zo živnostenského registra, správou sociálnej poisťovne, správou daňového úradu, správou Tatra banky, výpisom z Obchodného registra, správou ÚPSVaR, správou OÚ Žilina, výpisom zo živnostenského registra, správou OR PZ DK, správou Mesta Žilina, odpisom registra trestov, výpisom z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR, správou OO PZ Žilina - východ, Trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 1T/7/2016-74 zo dňa 29.02.2016, spisovým materiálom Okresného súdu Žilina sp. zn. 32T/41/2009, najmä rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 32T/41/2009-961 zo dňa 10.04.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 2To/54/2014-998 zo dňa 23.07.2014.

Prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa dopustí ten, kto pokračovacím konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu a spôsobí tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že obžalovaná konala spôsobom popísaným v obžalobe. Aj napriek jej tvrdeniu, že je nevinná a že to bol poškodený, ktorému požičiavala peniaze, je súd presvedčený, že obžalovaná svojim konaním naplnila všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Jej vina, je preukázaná najmä výpoveďou poškodeného, ktorého tvrdenie pne korešpondujú s dokladmi o úveroch. Súd neuveril obžalovanej, že to bola ona, ktorá finančne vypomáhala poškodenému a jeho rodine aj na základe množstva exekučných konaní, z ktorých je jednoznačne preukázané, že to bola práve obžalovaná, proti ktorej sa aj v rozhodnom období viedlo množstvo exekučných konaní a teda je namieste predpokladať, že skôr obžalovaná bola osobou, ktorá sa snažila získať finančné prostriedky.

Preto s poukazom na tieto skutočnosti súd uznal obžalovanú vinnou v zmysle podanej obžaloby.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal najmä zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V prípade obžalovanej súd nezistil poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona a ani príťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Obžalovanej v prípade uznania viny hrozilo uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 32T/41/2009 zo dňa 10.04.2014.

Vzhľadom na to, že od podania obžaloby už ubehla značná doba súd postupoval podľa § 44 Trestného zákona a upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 32T/41/2009 zo dňa 10.04.2014.

O náhrade škody súd rozhodol tak, že obžalovanej uložil povinnosť podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd nahradiť poškodenému Š. V. škodu vo výške 6.130,- eur a so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Tr. por.)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. por.)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. c), § 308 ods. 1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.).
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1 Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.